

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Thesavrvs Casvum Conscientiæ

Continens Praxim exactissimam De Censvris Ecclesiasticis, Aliisque Poenis, & Canonicis impedimentis, in Septem Libros distributus ...

Sayer, Gregory

Venetiis, 1627

ij. De irregularitate ex opere, & mandato proueniente.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13883

preſibus, & ibi Palud. 4. d. 2. §. 1. q. 3. artic. 2. & Couar. in Clem. Si fatioſus. par. 2. in principio. num. 2. de homicid. & aljs DD. communiter. Et hæc de irregularitate ex homicidio uoluntario in uoluerſum dicta ſunt, nunc de ſingulis eius modis agendum eſt.

De Irregularitate ex opere, & mandato, proueniente. Cap. II.

S Y M M A R I V M.

- 1 Homicidium iniuſte committere quis cenſetur.
- 2 Occidens hominem excommunicatum iniuſte, irregularis eſt.
- 3 Concurrens, ut cauſa propinqua mortis, aut abſciſſionis membri, irregularis eſt.
- 4 Iudex, Prætor, ac alij officiales iuſtitia, ad homicidium iniuſtum concurrentes, irregulares redduntur.
- 5 Percutiens mulierem prægnantem, ſi ſequatur abortus factus animati, irregularis eſt.
- 6 Mandans alicui ut ſeipſum, uel alium occidat, uel mutilet, ſecuto effectu, irregularitatem incurrit.
- 7 Mandans alicui ut aliquem uerberet illicitè, quamuis expreſſe prohibeat, ne occidat, uel mutilet, irregularis eſt, ſi mandatarius excedens mandatum percutiendo alterum occidat.
- 8 Mandans licitè alium percuti, aut uerberari, irregularis non eſt, ſi mandatarius excedens mandatum mutilet, aut occidat.
- 9 Dominus ſi ſeruo, aut pater filio dicat, caue ne occidas Petram, non tamen reuertaris domum, donec aliquid noui de te audiam, ſi cuncta morte, irregularis eſt.
- 10 Prælati, aut iudex dicens militibus, ite, & adducite mihi talem, uiuum, aut mortuum, ſecuta morte illius per manus militum, irregularis eſt.
- 11 Mandans alicui homicidium, qui aliàs illud commiſſurus erat, an, & quando ſecuta morte irregularis ſit.
- 12 Mandans aliquem occidi, aut mutilari, irregularis eſt, ſi ipſemet mandatarius occidatur.
- 13 Mandans homicidium fieri, ſi reuocet mandatum ſuum an, & quando irregularis ſit, ſi poſtea mandatarius occidat.
- 14 Mandati reuocatio, ut mandantem ab irregularitate excuſet, qualiter mandatario nota eſſe debeat.
- 15 Mandator, quouſque mandatum reuocat, in priori crimine quod mandauit, perſeuerare cenſetur.
- 16 Adulterium uxoris marito deſerens, ſi mors adulteræ ſequatur, an, & quando irregularis erit.

Inter alios modos, quibus homicidium iniuſte committitur, aut mutilatio, is eſt, qui factus, & opere exercetur, de quo hæc breuiter dicenda ſunt.

Primo. Quiſcunque occidit, uel membrum abſcindit homini uiuenti ſiue fideli, ſiue infideli, ſiue excommunicato, ſiue bannito irregularis eſt, non ſolum huius ſpeciei, quando id ſit iniuſte, ſed etiam illius alterius, quæ ex homicidio iuſto promanant, ut ex dictis conſtat.

Secundo. Quiſcunque ad homicidium iniuſtum, uel iniuſtam membri abſciſſionem concurrat, ut cauſa propinqua, irregularis eſt; erit autem cauſa propinqua, ex Nauar. in Man. c. 27. nu. 220. & Mart. Ledefm. 2. 4. q. 26. ar. 2. de irreg. pag. 365. col. 1. & Henriquez lib. 1. c. 16. §. 1. dictum, uel factum alicuius ſufficienter directum in tales effectus inde ſecutos, uel ſaltem, ut citius ſequantur.

Tertio. Iudices, Prætores, & alij Miniſtri, & Officiales iuſtitia, concurrentes in homicidium iniuſtum, uel membri abſciſſionem iniuſtam tanquam cauſa propinqua ſunt ir

regulares huius ſpeciei; unde Iudex, qui prætextu publicæ auctoritatis occidit illicitè, uel ob cauſam leuiorem iniuſte ad mortem, uel ad græuam penam, ex qua reus, iniuſte mutilatur, ſit irregularis huius ſpeciei, ex Nauar. cap. 27. num. 225. uerſ. 11. & Henriquez lib. 1. c. 14. §. 5. & qui in bello iniuſto pugnat, ſi aliquis occidatur ex Nat. ubi ſupra num. 224. & Henriquez d. c. 14. §. 5. quæ omnia ex factis ſunt manifeſta, & communiter ab omnibus aſſeruntur.

Quarto. Qui percutit mulierem prægnantem, uel dat ei aliquid, ut faciat abortum, ſi ex huiusmodi percuffione, uel rei datione illa abortitur, irregularis eſt, ſi factus animatus fuerit, ſecus tamen ſi nondum animatus fuerit. Quod ſi dubium ſit an ex illa datione, uel percuffione ſecutus ſit abortus, uel ex alia cauſa, uel an fetus animatus fuerit, nec ne, tunc irregularis cenſeri debet, argumen. cap. ad audientiam, de homicid. Specul. tit. de Diſputa. §. iuxta, uerſicula item qui homini. Summa Piſanella, uerbo Homicidium, 4. uerſ. Quid ſi quis. Sum. Aſtenſ. par. 2. lib. 1. tit. 14. art. 8. quæſt. 1. 2. §. Anton. 3. par. tit. 29. c. 2. §. penult. Angelica, uerbo Homicidium 1. num. 7. Martin. Ledefm. 2. 4. quæſt. 26. artic. 2. de irreg. pag. 365. col. 1. Nauar. in Man. c. 27. nu. 223. uerſ. 6. Maiol. lib. 5. cap. 48. §. 1. nu. 4. Alphons. Viuald. tract. de irregu. num. 230. & 231. Coſmus Philarchus, lib. 4. capitul. 1. §. 1. Toletus lib. 1. inſtruct. Sacerd. capit. 29. §. Viuum, & Henriquez lib. 1. cap. 15. §. 6. Qui uero medicinas, aut uenena ſterilitatis præbuit, ita ut nec homo generare, nec mulier prolem concipere poſſit, irregularis non erit; ſicut, nec qui abortum ante animationem procurauit, ut præfati auctores Nauar. Ledefm. Angel. Anton. & Henriquez ubi ſupra, & Tabiena uerbo irregularitas 3. §. decimo quarto, & §. decimo quinto teſtantur, quicquid Maiol. lib. 5. cap. 48. §. 1. num. 3. & 4. falſo dicat irregularem eſſe, qui ſterilitatem procurat, etiam ſi fetus non ſit animatus, & ſolum differentiam ponit in hoc, quod ſi fetus animatus fuerit, a ſolo Papa diſpenſatio petenda ſit, ſi uero animatus non erat, Episcopus diſpenſate poterit, uerum ut diximus, ſi fetus animatus non fuerat, nulla incurrit irregularitas.

Quoad Irregularitates ex mandato prouenientes hæc ſtatenda ſunt.

Primo. Præcipiens, ſeu mandans alicui, ut alium, uel ſeipſum occidat, mutilet, præcipiter, immergat, aut aliquid ſimile, ſecuto effectu, irregularis eſt, etiam ſi alter parendo rem ſtultiſſimam facit. Ratio eſt, quia ſic mandans uerè cauſa eſt illius effectus. Sic Specul. tit. de diſpenſ. §. iuxta, uerſ. ſed ſi aliquis, & ibi Jo. And. in addit. & Simon Maiol. lib. 5. cap. 48. §. 2. num. 7. & facit cap. Henricus, de Cler. p. 1. in duello.

Secundo. Præcipiens aliquem uerberari, uel percuti illicitè, quamuis expreſſe in iubeat, ne occidat, uel mutilet, irregularis eſt, ſi mandatarius excedens mandatum mandatum percutiendo, uel uerberando, alterum occidat, uel habetur in cauſa de homicid. lib. 6. Innoc. & Panorm. in cap. ad audientiam, numero 6. de homicid. Alberic. uerbo Homicidium 2. uerſ. Quid ſi mandauit Summa Aſtenſ. par. 2. lib. 6. tit. 14. ar. 8. quæſt. 26. Summa Piſanella, uerbo homicidium 2. uerſ. Quid ſi mandauit. S. Anton. 3. par. tit. 29. de irreg. cap. 2. §. 1. Angel. uerbo Homicidium 2. §. 10. Sylueſt. uerbo Homicidium 1. quæſtio. 7. uerſe. Tertium. Tabiena, uerbo irregularitas 2. §. ſecundo. Martin. Ledefm. 2. 4. quæſtio. 26. art. 2. de irreg. pag. 365. colum. 4. Nauar. in Man. capit. 27. num. 233. & num. 240. & conſil. 27. de homicid. Jacob. de Graſſ. lib. 2. cap. 64. num. 8. Alphons. Viuald. tract. de irreg. num. 260. & Couar. in Clem. Si fatioſus, par. 2. §. 1. numero. 2. de homicid. Maiol. lib. 5. cap. 48. §. 4. & 5. & ſi Henriquez lib. 1. cap. 14. §. 2. contrarium inſinuet. Cuius ratio dicitur in d. cap. ſina. quia in culpa fuit, & hoc euenire poſſe debuerit cogitare, unde mandans alicui ut uerberet Titium, uel cum eo rixetur, prohibendo ne occidat, ſi mandatarius Titium occidat, uterque tam mandans, quam mandatarius irregularitatem incurrit, ex Tabiena, uerbo irreg. 2. §. 12. Maiol. lib. 5. cap. 48. §. 2. num. 5. Et idem dicitur eſſe, ſi quis mandet illicitè alium capi, monendo ne occidat, & tamen mandatarius capiendo occidit. Ratio

yrtaque casus est, quia vt ait Couar. vbi supra, tale homicidium est indirecte mandatum voluntarium, fertur enim voluntas in id, ex quo immediate mors secuta fuit, & ideo irregularis est, voluntas enim indirecte fertur in homicidium, propter illam culpam, quam habuit mandator, non praecauendo, quod ex huiusmodi percussibus, & adibus, soleat mors immediate, & vt plurimum contingere. Non enim excusatur ex eo, quod non habuerit animam occidendi, sicut nec excusatur, qui malo animo ense alterum percuperet in capite, aut iuxta cor, nolens eum occidere, si ex vulnere mors sequatur, vnde Couarru. vnum notata dignum addit, quod cum homicidium istud sit voluntarium, indirecta scilicet occidendi voluntate commissum, & non casuale, qui potestatem haberet dispensandi in irregularitate ex homicidio casuali contracta, non potest in hoc casu dispensare, vnde pari ratione non potest dispensari cum hoc irregulari, virtute Concilij Trid. Sess. 24. de reform. c. 6. Eadem ratione mandans capere iniustam possessionem castri, aut beneficii cum strepitu armorum, vt balistarum, bombardarum, secuto homicidio fit irregularis, ex Specul. tit. de dispensat. §. iuxta, ver. sed quaeritur quando in hoc, & Panorm. in cap. ad audientiam, num. 5. de homicid. Summa Astensis lib. 2. tit. 1. questio. 6. Maiol. lib. 7. c. 48. §. 2. num. 4. & Henriquez lib. 14. cap. 16. §. 1. & pater ex dictis.

Dubium tamen est, An idem dicendum sit, si quis licite mandet alium percuti, vel verberari, v.g. si Magister, vel Pater, vel Dns correctionis, & disciplinae causa Discipulum, Filium, aut Seruum percuti, aut verberari mandet, & mandatarius excedens mandatum mutilet, vel occidat? Sylu. in verbo Homicidium, l. q. 7. vers. Quartum, ait mandatum esse irregularem. Verum contraria opinio est communis, scilicet in hoc casu non esse irregularem, sic glo. in cap. fina. in verbo culpa, de homicid. lib. 6. Tabiena, verbo irregularitas, 2. §. secundo. Nauar. in Man. ca. 27. num. 233. vers. vigesimo, vbi ait opinionem Syluestri esse periculosa. Martin. Ledes. 2. 4. q. 26. art. 2. de irreg. pag. 365. col. 4. Maiol. lib. 5. cap. 48. §. 2. num. 5. Alphonsus Viualdus tract. de irreg. num. 260. & sic intelligi potest. Henriquez vbi supra lib. 14. cap. 16. §. 2. & clarè cap. 16. §. 1. in annoia. litera Gdum dicit irregularem non esse, qui licite mandat accipere possessionem castri, aut beneficii, secuta morte, Ratio est, quia irregularitas haec non incurritur nisi ex delicto, vnde cum percussio, aut verberatio sit licite facta a mandante, non incurritur irregularitas haec, si mandatarius excedat mandatum. Quando vero mandans illicitè mandauit percussorem, aut verberationem puta in vindicta, & iniuriam, tunc incurritur irregularitas, quantumuis dicat, & moneat ne mutilet, aut occidat, quia dedit operam reillicita, scilicet vindicta, & probabiliter ex verberatione, & alijs circumstantijs aduertere debuerat posse sequi talem effectum homicidij, vel mutilationis, ex Summa Confess. lib. 2. tit. 1. q. 6.

Tertio, Non solum praecipiens expresse, sed etiam tacite aliquem occidi, aut mutilari, secuto effectu, immo etiam si in se beat ne occidat, aut mutilet, secuto tamen effectu, irregularis erit; vt v.g. si pater laesus iniuria dicat filio, aut Dominus seruo caue, ne occidas Petrum, qui mihi iniuriam intulit, non tamè reuertaris domum meam, donec aliquid noui de te audiam, & filius, aut seruus postea illum occidat, vel mutilet, irregularis est mandans, sicut & mandatarius, sic Panorm. in cap. ex literis, nu. 3. de excess. praelat. Angelica, verbo excommunicatio 1. nu. 34. Tabiena, verbo irregularitas 2. §. Tertio, & verbo excommunicatio 1. Casa 1. §. 36. Couar. in Clem. Si furiosus, par. 2. §. 1. num. 3. de homicid. Ludouic. Carcer. in pract. crimin. tit. de homicid. §. circa, nu. 37. qui ait esse communem opinionem, Marian. Socin. in cap. ad audientiam, num. 74. de homicid. Nauar. in Manuali, c. 27. nu. 233. vers. vigesimo. Alphons. Viuald. tract. de irreg. num. 255. Maiol. lib. 5. cap. 48. §. 2. num. 8. Henriquez lib. 14. cap. 16. §. 2. & cap. 16. §. 1. & Bar. in l. si quis mihi bona, §. sed quid si mandauit, ff. de acquir. hered. Decius, consil. 234. ad finem. Hippol. consil. 132. col. 1. Anania consil. 59. ad dit. ad Panorm. in d. c. ex literis. Qui omnes volunt his verbis contineri mandatum tacitum,

de offendendo illum, a quo pater, vel dominus accepit iniuriam, & ideo impurantur mandanti illicitè, quia debuit cogitare tale quid euenire posse.

10 Quarto, Praelatus, aut Iudex dicens militibus, quos misit ad capiendum reum; Ite, & adducite illum ad me, viuum aut mortuum, si milites illum reum occidant, vel mutilent, irregularis efficitur, sic Maiol. lib. 5. cap. 48. §. 2. num. 8. & Henriquez lib. 14. cap. 16. §. 2. Quia verba illa ad minimū praestiterunt animum militibus, vt talia perpetrarent. Hoc tamen intelligendum censeo, quando reus ille nec fugit, nec resistit vi, & armis militibus tentantibus capturam; Immo etiam si fugeret, dummodo non resisteret vi, & armis; si autem resisteret armis ne caperetur, sicuti milites non valentes aliter capere eum, nisi occidant, aut mutilent non erunt rei homicidij, vt potè quibus iure id permittitur ita nec iudex aut Praelatus homicidij reus erit, nec irregularis. Eodem modo irregulares sunt, vt notat Maiol. vbi supra, qui propositis edictis praemium promittunt, si quis reum aliquem viuum, vel mortuum attulerit, aut aliquod eius membrum quod saepenumero fit.

Dubium est, Quid dicendum sit, quando quis mandat fieri homicidium ei, qui aliàs erat facturus; & idem dicendum de eo, qui consulit homicidium ei, qui aliàs facturus erat? Respondeo cum Couarru. in Clem. Si furiosus, par. 2. §. 2. num. 1. de homicid. vel mandatarius erat aliàs facturus, vel non; si non, tunc certum est mandantem irregularem esse, secuto effectu; si sic, tunc vel ex mandato citius occidit, vel non; si sic, tunc erit irregularis, cum sit causa propinqua accelerationis, vt patet ex communi DD. sententia; si non, tunc irregularis non erit, & est communis opinio ex Couarru. vbi supra, & faciunt, quae tradunt glof. in c. sicut dignum, §. Qui verò, verbo prouocasset, de homicid. & glof. in cap. Nuper, §. in secunda verò, in verbo consilium, de sentent. excommuni. Panorm. in simili casu, cap. ex literis, numero 5. de excess. praelat. Tabiena, verbo irregularitas, 2. §. Quarto, in fine. Syluest. verbo Homicidium, 3. qu. 5. versic. Quartum. Henriquez libro 14. capitulo 16. §. 4. versic. At si iudex, & optimus text. in lege saepe, ff. de verb. signific.

12 Dubium aliud est, An mandans aliquem occidi, vel mutilari, irregularis sit, si ipsemet mandatarius occidatur? Respondeo esse irregularem, argum. c. fin. de homicid. lib. 6. Summa Confess. lib. 2. tit. 3. q. 7. Sylu. verbo Homicidium 1. q. 7. vers. Quartum. Nauar. in Man. ca. 27. nu. 233. Maiol. lib. 5. cap. 48. §. 2. num. 4. & Alphons. Viuald. tract. de irreg. nu. 259. Ratio est, quia mandans homicidium dat operam reillicita sic mandando, & ita nihil refert, si praeter eius intentionem accidat, mors mandatarij, cogitare enim debuit talia contingere posse.

13 Dubium maius est, An si mandans homicidium, aut mutilationem fieri, reuocat mandatum suum, irregularis sit, si postea mandatarius occidat, vel mutilet? Respondeo, si occidat, aut mutilet antequam nota sit mandatario reuocatio, tunc mandans est irregularis; Sin autè occidat postquam nota est ei reuocatio mandati, tunc mandans non est irregularis, quia facta reuocatione, & innotescente mandatario, si occidit, aut mutilat, id non facit ex alterius mandato. Sic communis DD. opinio Sic Summa Confess. lib. 2. tit. 1. quest. 6. S. Anton. 3. par. tit. 29. de irregular. cap. 2. in princip. Summa Pisana, verbo Homicidium 2. versic. Quid si quis mandauit. Tabiena, verbo irregularitas 2. §. 14. Syluest. verbo Homicidium 1. quest. 7. versic. Tertium. Summa Astensis, par. 2. lib. 6. tit. 14. art. 3. quest. 1. Nauar. in Man. ca. 27. numero 233. vers. vigesimo. Martin. Ledes. 2. 4. quest. 26. art. 2. de irreg. pag. 365. column. 4. Maiol. lib. 5. cap. 48. §. 2. numero 3. Fr. Lopez par. 1. Instr. cap. 63. Alphons. Viuald. tract. de irreg. num. 252. & 257. Summa Corona, tit. eod. num. 10. & Henriquez lib. 14. cap. 16. §. 2. Ratio prioris partis est, quia antequam mandatum reuocet, verè censetur causa illius homicidij, aut mutilationis. Ratio secundae partis est, quia qui reuocauit mandatum, nullo modo videtur causa illius homicidij. Vnde qui non potuit mouere mandatarium (vt si longè distet) aut eum, qui periculum patitur (puta in tantem cuius aborsum fieri mandauit matri) sit irregularis, secuto homicidio, quamuis

uis peniteat facti, vt qui postquam iecit sagittam in aliquem, penitet antequam feriat, non excusatur ab irregularitate. Et qui bibit multum vinum eo animo, vt ebrius impunè occidat, sit irregularis occidens, quamuis in eo in teruallo, antequam ebrietate capiatur, doleat, & confiteatur. Satis enim est effectum in causa non impedibili fuisse voluntarium, vt doctè, subtiliterque Henriquez vbi supra argotauit. Et quæ in hoc dubio sunt dicta, procedunt, siue mandataris statim post mandatùm occidat, siue post longam tempus, parum enim, aut nihil refert, quod post paruum, aut longum tempus occidat, aut mulet; quoniam enim id facit, non facta reuocatione mandati, aut nõ manifestata illi, semper mandans est irregularis, secuto effectu, vt præfati auctores communiter tradunt, quia semper factum hoc committi censetur a mandatario causa ipsius mandantis, donec mandatam suum reuocauerit, & illud mandatario notum fecerit.

14 *Quod si quaras*, Quomodo nota esse debeat reuocatio mandataris? *Respondes*, id fieri posse, vel expresse, scilicet, si expressis verbis, vel per epistolam, vel per nuncium monuerit mandatarium, vt cesset a tali facto; vel tacite, nimirum, si mandans reconcilietur ei, cuius homicidium mandauit, vel cum eo reconciliatus sit, & amicitiam, aut affectionem contraxit, & hoc notum sit mandataris. Syluest. verbo Homicidium 1. quæst. 7. versic. Tertium, Tabiena, verbo Irreg. 2. §. primo. Summa Confess. lib. 1. tit. 1. quæst. 6. Alphons. Vival. tract. de irreg. num. 257. vel si mandans re integra, & infecta moriatur, arg. cap. relatum, & capit. gratum, de offic. deleg. Palud. 4. dist. 17. q. 4. art. 3. Concl. 7. Angelica, in verbo Mandatum, & Henric. lib. 1. c. 16. §. 2. & facit. Mandat. C. m. d. Satis enim est tacite reuocasse mandatum suum, dummodo reuocatio constet mandataris, vt diximus, nec tenetur monere eum, qui periclitatur, vt notat Henriquez cit. et si Maiol. lib. 5. c. 48. §. 2. nu. 3. velit teneri ad monendum occidendum, quando verisimiliter credit mandatarium nolle desistere ab homicidio propter reuocationem, quia cum adhuc maneat mentis corruptio ipsius mandataris, non videtur sufficienter reuocasse mandatum in hoc casu, nisi etiam moneatur occidendum, quæ opinio sine dubio tutior est, illa tamen Henriquez est communis DD. quando autem monet occidendum, nullo modo personam mandataris nominare debet, vt rectè notat Tabiena, verbo Irregularitas 2. §. decimo tertio.

15 *Hoc autem quod diximus de mandante*, nõ solum procedit, quando mandataris a principio acceptauit mandatum, sed etiam quando repudiavit mandatum, & postea mutata sententia exequitur mandatum, quod prius repudiauerat, semper enim mandator, quousque reuocat mandatum, in priori crimine, quod mandatum perseverare censetur, & ideo secuto effectu, irregularis erit, vt notat Bal. in l. 1. C. de feris fugit. col. 2. ad finem. Innoc. in c. ad audientiam, de homic. Maiol. lib. 3. c. 48. §. 2. nu. 2. & additio. ad Pan. in c. ex literis, de excess. prelat. Alph. Vival. tract. de irreg. num. 254.

16 *Quanto*, Deserens marito adulteriũ vxoris, ob quod maritus vxorẽ occidit, vel in adulterio deprehensã, vel extra, si ad arbitrium viri prudentis talis delatio sit causa propinqua illius mortis, erit irregularis. E contra vero si per leuitatem, & loquacitatem id dixerit, contrarium dicendum est non esse irregularem, ex Maiolo li. 5. c. 48. §. 2. nu. 7. Qui hoc idem docet de eo, qui desert a mantium perfidiam, id est, amatori dixit, amantiam ei fidem non seruare; vel e contra. Itemq; docere videtur Alphons. Vival. de irreg. num. 261.

De Irregularitate ex illicito consilio proueniente. Cap. III.

S Y M M A R I U M.

1 *Consulens illicitè homicidium, aut membri abscissionem, irregularis est.*

- 2 *Dubium cum sit, an quis ob consilium præstitum, homicidium commiserit, necne, qui consuluerit, sit irregularis.*
- 3 *Consulens alteri, vt occidat, vel mutilet, si is cui consilium datum sit, occidatur, consulens irregularis efficitur.*
- 4 *Irregularis est, si ob eius consilium secutum sit homicidium etiam si consilium reuocauerit.*
- 5 *Consulens homicidium monere tenetur eum, cuius homicidium consuluerit, vt sibi caueat, aliàs secuto effectu irregularis efficitur.*
- 6 *Consulens homicidium, & consilium suum reuocans, quando excusetur ab irregularitate, etiam secuto effectu.*
- 7 *Consilium pium præbentes, ex quo præter intentionem homicidium sequitur, irregularitatem non incurunt.*
- 8 *Consulens alteri, vt se mori pro fide Christi, aut Ecclesie exponat, secuta morte irregularis non est.*
- 9 *Consulens alteri ne hostes fugiat, si exinde alter occidatur, an & quando ab irregularitate excusetur.*
- 10 *Consulens transeuntis fluminis rapacissimum vt descendat, si exinde descendens submergatur, ab irregularitate quando sic consulens excusatur.*
- 11 *Consulens alicui vt patrem suum periclitantem defendat, irregularis non erit, quamuis is cui consilium sit datum interficiatur.*
- 12 *Consulens alicui vt bona sua tueatur, si alter se defendendo occidatur, quando ab irregularitate sic consulendo excusatur.*
- 13 *Consulens alicui omnino parato inferre graue damnum, vt potius minus damnum faciat, secuto damno minus irregularis consulendo non erit.*
- 14 *Consulens non homicidium, sed aliud aliquid vnde verisimiliter homicidium sequi poterat, eo secuto, irregularis efficitur.*

Quantum verò ad irregularitatem ex consilio illicito, & illicito prouenientem, hæc ex communi DD. sententia dicenda sunt.

- 1 *Primo* Quicumque consulit illicitè homicidium, aut membri abscissionem, irregularis est, argum. ca. si quis viduam, dist. 50. & cap. sicut dignum, §. Clericos, de homicid. & c. 2. de Cleric. pug. in duello, quod intelligitur secuto effectu. Summa Confess. lib. 2. tit. 1. quæst. 6. Summa Asten. par. 2. lib. 6. tit. 24. art. 3. quæst. 1. Summa Pisanella, verbo Homicidium, 2. in princip. Syluest. verbo Homicidium 1. quæst. 8. Tabiena, verbo Irregularitas 2. §. Decimo, Nau. in Manca, 27. num. 223. Martin. Ledesin. 2. 4. quæst. 26. art. 2. de irreg. pag. 365. col. 4. S. Anton. 3. par. tit. 29. cap. 18. Alphonsus Vivaldis tract. de irreg. num. 249. Summa Corona, tit. eod. num. 1. Sebastianus Medicus, par. 2. tit. 9. §. 34. §. 1. & communis DD. Quia consilium se habet, vt causa efficiens moralis. Et quia secudum omnes tenetur quis ad penam criminis commissi ex Couar. in Clement. Sinirosus, par. 2. §. 2. num. 1. de homicid. Vnde sit, vt quando
- 2 *cumque dubium sit, an quis ob consilium præstitum homicidium commiserit, necne hoc casu qui consulens irregularis erit, quia in dubio nemo præsumitur delictum commissurus, merito ff. pro socio. Couar. cit. §. 2. num. 1. versic. Sed si quis* Quamuis vt rectè notat Henriquez lib. 4. cap. 16. §. 3. in tali dubio vir prudens vii poterit coniectura, interrogando eum cui consilium dedit, si enim alter dicit se nec ad substantiam facti, nec ad illius accelerationem motum esse ex consilio, consulens irregularis non erit, Sin autem non esset facturus homicidium, nisi ipse consilium dedisset, tunc certum est consultorem esse irregularem, & secuto effectu, ex Host. & Panor. numero 5. in cap. ex literis, de excess. prelat. Felin. in cap. sicut dignum, num. 12. & DD. communiter, in cap. ad audientiam, de homicid. vbi Socin. num. 70. & Albert. Tror. libro 2. de vero, & perlicito Clerico, cap. 2. §. 2. num. 7. & Couar. in d. §. 2. num. 1. Immo verò, licet alter facturus esset homicidium sine eius consilio,